

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשם: דוד פיקדו – ת"ז 203389507

בשם המאשימה: עו"ד רוז הורוביץ
בשם הנאשם: עו"ד יפתח רפאלי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

כתב האישום

1. הנאשם וגב' עדן נגאש (להלן: עדן) היו בני זוג משך למעלה משלוש שנים במועד האירוע. בליל 22.5.2019 נפגשו השניים בראשון לציון, לאחר שבשיחת טלפון שקיימו מוקדם יותר נתגלע ביניהם ריב. במהלך המפגש תפס הנאשם בשערה של עדן, משך אותה ובעט בה. גב' ליאת עזראסנה, שכנה שהתגוררה בדירה סמוכה (להלן: השכנה) חזתה במופע האלימות מחלון ביתה, צעקה לנאשם שיחדל ממעשיו, והוא בתגובה איים עליה בצעקה "תרדי למטה יא בת זונה, אני אגמור אותך", והחל להתרחק מהמקום. בהמשך לכך הזמינה השכנה את עדן לעלות אל ביתה, ואילו הנאשם מצדו שב אל עדן, זרק לעברה מכשיר טלפון, תפס בידה ומשכה (להלן: האירוע).

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (עת/1) – לחובתו הרשעה מיום 19.2.18 בעבירת תקיפה סתם אשר בגינה נגזר עליו מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך שנתיים, בר הפעלה בתיק דנן, לצד התחייבות ותשלום פיצוי לנפגע העבירה, והרשעה נוספת מיום 10.10.18 (להלן: ההרשעה האחרונה) בעבירות איומים ותקיפה סתם בגינן נדון למאסרים מותנים בני 3 ו-5 חודשים, בני הפעלה בתיק דנן, לצד התחייבות ופיצויים לנפגעים. כן הוגשו כתבי האישום, כתבי ההתחייבות וגזרי הדין מושאי ההרשעות (עת/2, עת/3), מהם עולה מעורבותו של הנאשם בשני אירועי אלימות בשנת 2017: באחד נכנס הנאשם למונית שהוזמנה על ידי זוג הורים

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

ובנם (המתלוננים דאז), וכאשר אלה ביקשו ממנו לצאת מהמונית, הגיב הנאשם באלימות ובאיומים. שעות ספורות לאחר מכן הגיע אל בית המתלוננים כשהוא מלווה באחיו והשליך קרשים לעבר הבית. באירוע האחר תקף הנאשם רוכל בקיוסק, לאחר שזה סירב למכור לו אלכוהול לאחר השעה 23:00.

ב"כ המאשימה טענה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: הזכות לשלמות הגוף ולשלמות הנפש. היא עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, עת תקף את עדן ברחובה של עיר, מבלי ששעה לצעקותיה של השכנה אשר הבחינה בנעשה וקראה לו לחדול, ואף הגדיל עשות באימו על השכנה. ב"כ המאשימה הציגה פסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולשני מאסרים מותנים בני הפעלה (למשך 5 חודשים ולמשך 3 חודשים. התעלמה ממאסר מותנה נוסף בן 3 חודשים בהרשעתו האחרונה), כמו גם לסמיכות הזמנים בין הרשעתו האחרונה לבין מעשיו בתיק דנן, המלמדים, לטענתה, על מסוכנות גבוהה הנשקפת מהנאשם, ועל דפוס פעולה אלים, מבלי שהוא מזהה או מכיר בכך. מדובר במי שניהל הוכחות, לא קיבל אחריות על מעשיו הרעים אותם הכחיש, ואין בעניינו אופק טיפולי. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר (זה לזה ולעונש שיוטל), להפעיל שתי התחייבויות ולהשית עליו בנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצויים לשכנה.

3. ע"ד העידה לזכותו של הנאשם: על היכרותם רבת השנים; על כך שהנאשם בן זוג נפלא עבורה; על תוכניותיהם לעבור להתגורר יחדיו ובהמשך להינשא ולהקים בית בישראל.

ב"כ הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם מצויים במדרג אלימות נמוך; כי מדובר באירוע ספונטני, לא מתוכנן ולא מתמשך; ביקש ליתן משקל לעדותה של עדן ממנה ביקש ללמוד על מערכת יחסים טובה ויציבה בין השניים, וכי האירוע חריג בנוף חייהם המשותפים. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה בין קנס, מאסר מותנה והתחייבות לבין מספר חודשי מאסר על דרך עבודות שירות. לצורך כך הציג פסיקה וביקש לאבחן את פסקי הדין שהציגה ב"כ המאשימה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען כי מדובר בצעיר חיובי ונורמטיבי אשר עובד לפרנסתו וכל חייו עוד לפניו. הלין על התנגדות המאשימה להפנייתו לקבלת תסקיר מבחן, במסגרתו יכול היה הנאשם להיעזר ולקבל כלים טיפוליים. המאשימה לטענתו "אוחזת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

בחבל בשני קצותיו, כשמן העבר האחד טענה להיעדר אופק שיקומי, ומן העבר השני היא-היא שהתנגדה לבקשת ההגנה להפנות את הנאשם להליך טיפולי. לנאשם אמנם הרשעות קודמות ותלויים נגדו מאסרים מותנים בני הפעלה, אלא שמעולם לא ריצה עונש מאסר ולפיכך ראוי להימנע מלמצות עמו את הדין. עוד טען כי לנוכח מגפת הקורונה, כליאת הנאשם מאחורי סורג ובריח תהווה ענישה בלתי מידתית שאיננה הולמת את חומרת העבירות, כמו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם. ביקש ליתן משקל לאלמנט החינוכי המגולם בריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, עתר להורות על הארכת המאסרים המותנים, ולחלופין להפעילם באופן שיאפשר ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

את דברי הנאשם ראיתי להביא כלשונם: "אני מצטער ואני מוכן לפצות את הגברת. בית המשפט: על מה אתה מצטער? ת. על כל הסיטואציה. בית המשפט: עשית משהו שאתה מצטער עליו? ת. לא. בית המשפט: יש משהו שאתה רוצה לספר על עצמך שחשוב שאדע? על החיים שלך? ת. לא".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. בחינת מדיניות הענישה כחלק מהשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין טומנת בחובה חשיבות בתרומתה להבטחת אחדות הענישה, שוויון הנאשמים בפני החוק וחיזוק אמון הציבור בהליך הפלילי. בצד זאת, אין המדובר בשיקול שעומד לבדו, כי אם באחד מתוך מכלול שיקולים אותם בית המשפט לוקח בחשבון בבואו לקבוע מתחם ענישה שיהלום את חומרת העבירות שבוצעו. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות בין בני זוג מלמדת על קשת ענישה רחבה, שלעתים מתחילה ברף תחתון של מאסר על תנאי, לעתים במאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, ובמקרים החמורים ביותר הרף התחתון מחייב עונש מאסר ממש מאחורי סורג ובריח. הרף העליון משתנה אף הוא בהתאם. בטרם אסקור את הענישה הנוהגת, ראוי להבהיר כי לעולם ניתן למצוא פסקי דין הסוטים מהקו העקבי והמחמיר של הענישה בעבירות אלימות במשפחה. אוסיף כי חלק מפסקי הדין שהציגו הצדדים ממילא אינם מתאימים בנסיבותיהם ובחומרתם.

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים

ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיכה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל-11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם – בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. כתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). המערער הורשע בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה לסימן כחול. דובר באירוע יחיד, במערער נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה על רקע הליך טיפולי ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו של המערער. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 10-01-23775), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את המערער וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת (אשתו), היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

ת"פ (שלום תל אביב - יפו) 55035-11-12 מדינת ישראל נ' פלונית (26.1.15). גזר דין בעניינה של נאשמת שהורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג לאחר שבעטה בפניו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות נידונה למאסר מותנה והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14). הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוננת, נשך בלחייה וסטר לה, ובאירוע נוסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 12-4 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. בהינתן הליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

5. קביעת מתחם העונש הראוי תבוצע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. הנאשם פגע בזכותה היסודית והטבעית של עדן לכבוד, לשלמות גופה ולביטחונה. הוא נהג כלפיה בתוקפנות ובאלימות גסה עת תפס בשערה, משך אותה ובעט בה, לא נרתע משכנה שזעקה לעברו להפסיק את מעשיו, ואם לא די בכך, הוסיף חטא (וליתר דיוק עוון) על פשע ואיים בגסות על אותה שכנה שכל מטרתה להגן על בת זוגו. בכך לא הסתכמה האלימות. הנאשם שב ותקף את עדן, השליך בכיוונה מכשיר טלפון ומשך אותה.

האופן הברוטלי בו בוצעו המעשים הובא בהכרעת הדין, במסגרתה מצאתי לקבל במלואה את עדותה של השכנה. מתוך שיחתה של השכנה עם מוקד 100: "שלום, יש פה איזה אפס שמרביץ לחברה שלו מכות רצח ש. איפה? ת. הוא ליד סוקולוב 11. עכשיו צרחתי לו מהחלון שיפסיק להרביץ לה... ש. מה בדיוק ראית? ת. הכניס לה מכות רצח, צרח עליה, קילל אותה, מסכנה בכתה... (בהמשך), לאחר שמסרה תיאור מפורט ומדויק של לבושו של הנאשם וכיוון הליכתו, התבקשה פעם נוספת לפרט את האירוע) ת. הכניס לה מכות, תפס אותה מהשיער, קילל אותה, משך אותה מהשיער ביד, צרחתי לו מהחלון אז הוא אמר לי "תרדי למטה אני אקדע אותך" (פסקה 7 להכרעת הדין).

וראו גם: "ואם האזנה לשיחת המוקד הכניסה את השומע לאירוע, הרי שצפייה בסרטון עדות הראייה (הודעה שנגבתה, כאמור, כ- 20 דקות לאחר האירוע) "זורקת" את הצופה היישר לאירוע עצמו, בתיאור חי, ממוקד ומפורט של ההתרחשות אותה ואתה ליאת במו עיניה ושמעה באוזניה. הדברים נחזים להיות אותנטיים, זהירים, רגישים וממוקדים אך במה שחוויתה העדה בחושיה. התיאורים מתיישבים היטב עם עדותה של ליאת לפניי, עם עדותה של עדן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

(כשביחס לכלל הנסיבות אין כמעט מחלוקת בין עדויותיהן של השתיים, למעט ניסיונה, השקוף יש לומר, של עדן לגונן על בן זוגה מהאישומים המיוחסים לו), כמו גם עם התנהלותו של הנאשם במעמד העיכוב על ידי השוטרים (כפי שניתן לראות בסרטוני מצלמות הגוף). ליאת תיארה כיצד ראתה את הדברים מחלון ביתה – האירוע התרחש ממש מול עיניה, סיפרה כיצד "צרח על הנאשם כמו משוגעת", חזרה כמה וכמה פעמים על תיאור מעשי האלימות, ועל כך שהנאשם "פירק אותה מכות", המשיכה וסיפרה כיצד "בעט בה פה מול הפרצוף שלי", הדגימה כיצד תפס הנאשם בעדן חזק בזרועה (מונה 11:00) – בדיוק כפי שהדגימה בעדותה לפניי (פר' עמ' 27 ש' 24, עמ' 37 ש' 31), כיצד צעקה על הנאשם "תפסיק תפסיק", שכן יצא מהחלון וחזר מיד חזרה כששמע אותה צורחת" (פסקה 8 להכרעת הדין).

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שנתתי דעתי למעשיו התוקפניים של הנאשם, להתרחשותם במקום ציבורי, כמו גם להתנהגותו האלימה והגסה כלפי השכנה, שכל "חטאה" ברצונה להגן על בת זוגו מפני נחת זרועו של הנאשם, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

6. למרבה הצער, עבירות אלימות המבוצעות על ידי גברים כלפי בנות זוגם אינן תופעה חדשה וחריגה, כי אם מכת מדינה כואבת (תרתי משמע). בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בכנות זוגם, תוך הדגשת החובה להחמיר בענישה. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) " (פסקה 12).

ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן – נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת.

לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

"חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר:

"ההיקף הוא עצום, ועם זאת – את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה, לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבונו הלב,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער. "

7. הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בשעה ששלושה מאסרים מותנים בני הפעלה מרחפים מעל ראשו, מבלי שהדבר הרתיעו מלשוב לסורו ולנהוג באלימות – פיזית ומילולית גם יחד. סיפור האירוע נושא כתב האישום ואווירת האלימות הספוגה בו, לצד עיון בהתנהלותו של הנאשם מן העבר הקרוב (ע/ת/2, עת/3), מלמדים כי מדובר באדם שאימץ דפוס התנהגות אלים, נעדר מודעות לפסול במעשיו וחסר גבולות, בין אם כלפי זרים תמימים (בהרשעותיו הקודמות) ובין אם כלפי אלה הקרובים אליו ביותר, בענינו. בהרשעותיו הקודמות נהג בו בית המשפט במידת הרחמים, וניתנה לו ההזדמנות להעלות את חייו על מסלול תקין ונורמטיבי. לשווא. הנאשם דבק בדרכו האלימה, וביצע את העבירות בחלוף שבעה חודשים בלבד מהרשעתו האחרונה, באופן המצדיק שינוי גישה ונקיטת ענישה הולמת שתשקף לנאשם את חומרת מעשיו. ראו ע"פ 328/20 פלוני נ' מדינת ישראל (08.06.2020):

"צו פיקוח, מאסר על-תנאי וכיוצא באלו כלים העומדים לרשות בית המשפט, נועדו להגן על שלום הציבור, באמצעות הזהרה, הרתעה ופיקוח על עבריינים, לשם מניעת כניסתם למעגל השוטים של עבריינות חוזרת. לצד המסר המרתיע שמבקש בית המשפט לשלוח באמצעות השימוש בכלים אלו, נעשה שימוש בעונש המאסר על-תנאי על מנת לשלוח לחוטא גם מסר של אמון. בית המשפט מבקש לחזק, לעודד ולתמוך בעברייני אשר מבקש לשנות את דרכיו. לשם כך, מעניק בית המשפט אפשרות נוספת לאדם שמעיד וסטה מן הדרך, בטרם יורה על מיצוי מלוא עומק הדין עמו. עברייני אשר לא שת ליבו לאזהרות אלו, חומרה יתירה יש במעשיו. כאשר נתפס אדם שנית בקלקלתו, ככלב השב על קיאו וככסיל השונה באיוולתו (משלי כ"ו 11), צו פיקוח ועונש מאסר מותנה התלויים ועומדים נגדו, הם חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יש באלו כדי להשליך על מתחם העונש ההולם אשר יקבע לגבי אותה עבירה שנעברה בנסיבות של רמיסת תמרורי אזהרה שעמדו בפני העברייני."

8. אני דוחה בשתי ידיים את טענת הסנגור על כך שנשללה מהנאשם האפשרות לטיפול, בין היתר עקב התנגדותה של המאשימה להפנותו לשירות מבחן. היעדר הליך טיפולי ואופק שיקומי נופל לפתחו של הנאשם בלבד, ואין לו להלין אלא על עצמו. בניגוד להרשעותיו הקודמות, הפעם ניהל הנאשם את המשפט עד תומו, מסר גרסאות לאקוניות ועמומות לסיפור האירוע, ועד היום

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

לא נשמעה מפיו חרטה או לקיחת אחריות. ניהול המשפט לא ייזקף כמובן לחובתו, אך לא מצאתי הצדקה או תועלת בהפנייתו לשירות מבחן (רע"פ 5216/20 מחמוד עלקם נ' מדינת ישראל (06.08.2020)).

9. אשר לבקשת הנאשם להורות על הארכת המאסרים המותנים, אין לה על מה שתסמוך. הכלל – מאסר על תנאי יש להפעיל, ובהיעדר נימוקים מיוחדים, במצטבר. ראו ע"פ 2336/16 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל (14.12.17):

"...ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף" (פסקה 32).

עסקינן בעבירות אלימות חוזרות, ובהינתן הנסיבות לחומרה עליהן עמדת, אין מקום לסטות מהכלל בדרך של חפיפת העונשים [במאמר מוסגר: לכאורה תלויים נגד הנאשם שלושה מאסרים מותנים, אלא ששניים מהם הוטלו במסגרת אותו גזר דין – האחד בגין עבירת אלימות מסוג פשע והאחר מסוג עבירת אלימות מסוג עוון (עת/3)]. המאשימה התעלמה מהמאסר המותנה הקצר מהשניים, ובנסיבות אלה לא ראיתי להידרש לון].

10. הערה בטרם סיום: ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם מצויות ב"מדרג אלימות נמוך", אירוע קצר וחריג שלאחריו המשיכו בני הזוג במערכת יחסים טובה ויציבה עד היום, וביקש ליתן משקל לעדות האופי שהובאה מפיה של עדן. לצערנו, לעתים אין מנוס מפטרונות המשפט על מנת להגן על קורבנות עבירות אלימות בכלל ועבירות אלימות במשפחה בפרט, אף כשמדובר בקורבן המתעקשת להגן על בן זוגה האלים. לא למותר להזכיר כי גרסתה של עדן במשפט נדחתה. כפי שקבעתי אך לאחרונה: "קורבן היא קורבן, בין אם אזרה כוחות להתלונן כלפי בן הזוג שפגע בה, ובין אם החליטה להימנע מכך ולהגן עליו. ידו של בית המשפט לעולם תהא מושטת לסיוע לקורבן העבירה, אשר זכאית להגנה על גופה, בריאותה ונפשה. קביעה זו מקבלת משנה תוקף כשמדובר בקורבן עבירות אלימות במשפחה, על פערי הכוחות המובנים בין הצדדים" (ת"פ 63227-11-18 מדינת ישראל נ' אל חייק (22.10.20)).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו

תוצאה

11. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשים מאסר בפועל.
 - ב. אני מורה על הפעלת שני מאסרים מותנים: 5 חודשים (ת"פ 18-07-28376, גזר דיין מיום 10.10.18), 3 חודשים (ת"פ 17-12-30906, גזר דיין מיום 19.2.18). המאסרים המותנים יופעלו במצטבר זה לזה ובמצטבר לעונש שנגזר על הנאשם. סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים.
 - ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות פיזית או מילולית, או ניסיון לבצע עבירות אלו.
 - ד. פיצויים בסך 1,500 ש"ח אשר ישולמו לשכנה (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 31.12.20.
 - ה. אני מורה על הפעלת שתי התחייבויות בסך 1,000 ₪ כל אחת (עת/2, עת/3). הנאשם ישלם סך של 2,000 ₪ בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.2.21 ובכל עשרה בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת ההתחייבות לתשלום מידי.
 - ו. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.
 - ז. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירות אלימות פיזית או מילולית. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"א, 03 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

גיא אבנון, שופט